

[Lilli Gyldenkilde]

AER hedder det – sagde: De arbejdsgivere, som tager mange ind, skal slippe billigere end de arbejdsgivere, som ingen tager ind. Jeg ved, at undervisningsministeren har været inde på denne tankegang, og derfor vil jeg sige til arbejdsministeren, at det måske var en idé at tage det op, fordi vi skal have de unge i praktik- og lærepladser. Det kan ikke nytte noget, de skal stå udenfor.

Begrundet i arbejdsministerens indlæg skal jeg sige, at det glædede mig meget, selv om det ikke var et svar til mig, at ministeren påtænker at kigge nærmere på tryk i ansættelsen. Vi har råbt højt, klart og tydeligt om det i mange år, og vi står over for en konkurrencesituation med andre lande, som gør, at det er nødvendigt, at vi begynder at diskutere disse ting. Det kan vi komme tilbage til under et efterfølgende punkt.

Jeg forstår, at ministeren – og selvfølgelig forstår jeg det udmærket – ikke kan sige noget om midtvejsforhandlingerne på nuværende tidspunkt, men jeg glæder mig over, at ministeren havde bemærket, hvad SF sagde.

Jeg skal tage fat i den sidste del, nemlig arbejdsministerens undren over, at jeg kastede mig ud i debat med hr. Traberg Smidt fra Venstre. Det drejede sig ikke om den del af hr. Traberg Smidts tale, som omhandlede uddannelse. Tværtimod tror jeg, at hele Folketinget, når det kommer til stykket, er enig i, at der skal sættes uddannelsesmæssigt. Det omhandlede det gammelliberalistiske synspunkt, at man siger, at de, der er på lav løn, skal altid blive ved med at være det. Det, at man ikke kan komme ud af den situation, synes jeg er vigtigt at tage fat på, fordi det ikke kan nytte, at vi bilder hinanden ind, at bare vi har tilstrækkelig lave lønninger, skal vi nok klare problemerne. Sådan spiller klaveret ikke. Det ved vi. Vi lever i et højt industrialiseret samfund, hvor det i hvert fald har været en fremdrift for samfundet, at der er nogen, der har stillet lønkrav. Dermed er der selvfølgelig sket en afskalning, men der er også sket en udvikling, så vi burde stå os bedre, end vi gør i dag. Det var den del af det, som jeg var uenig med hr. Traberg Smidt i.

Til allersidst skal jeg sige til arbejdsministeren, at efter denne redegørelse må det stå helt klart, selv om der ikke skal drages alt for bombastiske konklusioner, at den gamle model for bloktilskudsfinansiering af a-kassesystemet er der ikke et flertal for. Om der så kan findes an-

dre modeller, skal jeg lade være usagt. Jeg har ikke tilbudt mig til andet end at se på, hvordan vi sikrer, at virksomhederne ikke bruger systemet til dagpengetænkning ved at korttidspare folk i dagpengesystemet.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil først sige til fru Lilli Gyldenkilde, at der er mange ting, som har sammenhæng med strukturproblemer, der ikke er omtalt i redegørelsen, for strukturproblemerne er omfattende, og man kan tage meget med. Vi har valgt nogle ting ud.

Jeg er fuldkommen enig i, at spørgsmålet om lære- og praktikpladser er vigtigt, selv om det ikke er mit daglige område, og jeg kan garantere fru Lilli Gyldenkilde for, at i regeringens ungdomsudvalg er det et tema, som beskæftiger undervisningsministeren, socialministeren og mig meget, hvad vi kan gøre for at få de unge ind i lære- og praktikpladser. Jeg er enig i, at det er en afgørende del af en løsning for de unge.

Både hr. Kaj Poulsen og fru Lilli Gyldenkilde var ved at forsøge at drage konklusioner vedrørende de enkelte løsningsmodeller. Det ville jeg totalt undlade, hvis jeg var hr. Kaj Poulsen og fru Lilli Gyldenkilde. Jeg synes, det ligger vidt åbent. Det, der netop er kendetegnende for debatten i dag, er, at feltet er åbent, og vi har i dag ikke bombarderet hinanden med, hvad der ikke kan lade sig gøre. Jeg vil også appellere til, at det er den måde, vi arbejder på fremover, for hvis vi fortsætter en diskussion ud fra, hvad vi alle sammen på forhånd mener ikke kan lade sig gøre, er det helt sikkert, at vi ikke får løst problemerne. Det, debatten i dag ellers har drejet sig om, er, at vi skulle tænke fordomsfrit på, hvad der skal til for at løse problemerne, og dér mener jeg, at konklusionen er åben. Jeg er enig med hr. Kaj Poulsen i, at træerne ikke vokser ind i himmelen. Det føler jeg heller ikke de gør. Det tillader vores tilstedeværelse i Danmark i øvrigt ikke at træer gør; de vil altid blive klippet ned, inden de når så højt. Alligevel var jeg glad for debatten, og den glæde kan hr. Kaj Poulsen ikke tage fra mig, ej heller med sit andet indlæg. Jeg kan bekræfte, at det er tanken nu at gå videre med disse drøftelser med arbejdsmarkedets parter og derefter vende tilbage til Folketingets partier.